

พระธรรมโยเอลและคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งเลาตีเซีย - บทที่สามสิบห้า

Jeff Pippenger

2026-01-27

หมายเลขสามสิบห้า

ในหน้า 81 ของ Early Writings (และ "81")

เป็นสัญลักษณ์ของมหาปุโรหิตองค์เดียวของพระเจ้าและปุโรหิตแปดสิบคน)

ได้มีการบันทึกความฝันครั้งที่สองของวิลเลียม มิลเลอร์ไว้ วิลเลียม

มิลเลอร์มีความฝันสองครั้งแรกเช่นเนบুদ্ধเนสซาร์ ความฝันครั้งที่สองของเนบুদ্ধเนสซาร์ในดาเนียลบทที่สี่ถูกวางไว้ภายในบริบทของ "เจ็ดกาลเวลา" ของโมเสสในเลวีนิติ 26 มิลเลอร์ได้ใช้ดาเนียลบทที่สี่เพื่ออธิบาย "เจ็ดกาลเวลา" ในเลวีนิติ 26 เมื่อเขาสอนเรื่อง 2,520 แม้ว่าเขาจะเรียกสิ่งนั้นว่า "เจ็ดกาลเวลา"

มิลเลอร์ไม่ได้ตระหนักว่าเขาเองได้ถูกทำให้เป็นแบบอย่างโดยเนบুদ্ধเนสซาร์ แต่ 2,520

วันของเนบুদ্ধเนสซาร์ในบทที่สี่นั้น แสดงให้เห็นทั้งโดยคำว่า "กระจัดกระจาย"

และโดยข้อเท็จจริงที่ว่ามันเกิดขึ้น 'เจ็ดครั้ง' ก่อนที่ชายผู้ถือแปรงปัดดินจะมาถึงในความฝันของมิลเลอร์

ซิสเตอร์ไวท์เรียกมิลเลอร์ว่า "คุณพ่อมิลเลอร์"

แต่มิใช่ในความหมายแบบนอกรีตอย่างที่ชาวคาทอลิกกระทำกัน หากเป็นในความหมายเชิงปริตาริปโดย

ดุดั้งบิดาอับราฮัม มิลเลอร์เป็นสัญลักษณ์ เขาเป็นบุรุษแห่งพันธสัญญา เป็นตัวแทนของห่วงโซ่แห่งสัญลักษณ์

ในพระคัมภีร์ตลอดเส้นทางไปสู่พันธสัญญาสุดท้ายกับคนหนึ่งแสนสี่พันคน โยเอลแจ้งแก่เราว่า

ในวาระสุดท้าย คนชราจะฝันนิมิต และวิลเลียม มิลเลอร์ก็คือชายชราในประวัติศาสตร์ของเรา

และยังเป็นชาวนาผู้ทำให้คำพยากรณ์ของวิลเลียม ทินเดลที่ว่า "If God spare my life, ere many years I will cause a boy that driveth the plough shall know more of the Scripture than thou dost." สำเร็จด้วย.

"พระเจ้าทรงส่งทูตสวรรค์ของพระองค์มาเร้าใจของชาวนาผู้หนึ่งซึ่งมิได้เชื่อพระคัมภีร์

เพื่อชักนำเขาให้ค้นคว้าคำพยากรณ์

ทูตสวรรค์ของพระเจ้าได้มาเยี่ยมผู้ที่ทรงเลือกสรรผู้หนึ่งครั้งแล้วครั้งเล่า เพื่อชี้นำความคิดของเขาและเปิด

ความเข้าใจของเขาต่อคำพยากรณ์ซึ่งเคยมีดมนต่อประชากรของพระเจ้า

จุดเริ่มต้นของสายโซ่แห่งความจริงได้ถูกประทานแก่เขา และเขาถูกนำไปค้นหาข้อต่อแล้วข้อต่อเล่า

กระทั่งเขามองพระวณะของพระเจ้าด้วยความพิศวงและความชื่นชมยินดี

เขาเห็นในนั้นสายโซ่แห่งความจริงที่สมบูรณ์ พระวณะนั้นซึ่งเขาเคยมองว่าไม่ได้รับการดลใจ

บัดนี้ได้เปิดออกต่อสายตาของเขาในความมดงามและสง่าราศี

เขาเห็นว่าพระคัมภีร์ตอนหนึ่งอธิบายอีกตอนหนึ่ง และเมื่อข้อพระคัมภีร์ตอนหนึ่งปิดกั้นความเข้าใจของเขา

เขาก็พบในอีกส่วนหนึ่งของพระวณะสิ่งทีอธิบายข้อนั้น

เขาถือว่าพระวณะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าด้วยความชื่นชมยินดี

และด้วยความเคารพยำเกรงและความเกรงขามอย่างที่สุด" Early Writings, 230.

มิลเลอร์คือชาวนาผู้ทำให้คำพยากรณ์ของทินเดลสำเร็จเป็นจริง

และการตีพิมพ์ครั้งแรกของเขาเกี่ยวกับความรู้เชิงพยากรณ์ซึ่งเขาได้รวบรวมจากการคลีนิกของดาเนียล

8:14 นั้นเกิดขึ้นในปี 1831 สองร้อยยี่สิบปีหลังจากการตีพิมพ์พระคัมภีร์ฉบับคิงเจมส์ จอห์น ไวลลิฟฟ์ วิลเลียม

ทินเดล และการตีพิมพ์พระคัมภีร์ฉบับคิงเจมส์ในปี 1611

เป็นหมุดหมายสามประการที่เริ่มต้นคำพยากรณ์สองร้อยยี่สิบปี ซึ่งสิ้นสุดลงเมื่อเด็กไถนาของดินแดนจะเปิดพระวาระของพระเจ้าแก่ชาวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง ซึ่งจะต้องตามมาด้วยทูตสวรรค์อีกสององค์ ทูตสวรรค์องค์แรกมาถึงในปี 1798 และองค์ที่สามในปี 1844 ไวคลิฟฟ์ ดินแดน และคิงเจมส์ เชื่อมโยงเข้ากับขบวนการผู้ที่จะทำให้คำทำนายของดินแดนสำเร็จ และผู้ซึ่งจะเป็นสัญลักษณ์แทนประวัติศาสตร์ของทูตสวรรค์สามองค์ตั้งแต่ปี 1798 จนถึงปี 1844.

การค้นพบอัลฟาของวิลเลียม มิลเลอร์คือช่วงเวลา 2,520 ปีแห่งเลวินิตี บทที่ยี่สิบหก และการค้นพบโอเมกาของเขาคือช่วงเวลา 2,300 ปีแห่งดาเนียล 8:14 ช่วงเวลา 2,520 ปีแห่งการกระจายของยูดาห์เริ่มต้นในปี 677 ก่อน ค.ศ. และสิ้นสุดลงในปี 1844 ช่วงเวลา 2,300 ปีแห่งดาเนียล 8:14 สิ้นสุดลงในปี 1844 ทั้งสองสิ้นสุดลงพร้อมกันในปี 1844 และจุดเริ่มต้นของการค้นพบอัลฟาและโอเมกาของวิลเลียม มิลเลอร์ถูกค้นหาค้นสองร้อยยี่สิบปี "สองร้อยยี่สิบ" เป็นสัญลักษณ์ของวิลเลียม มิลเลอร์ โดยอาศัยพยานสองคน การค้นพบอัลฟาและโอเมกาของมิลเลอร์ถูกแทนด้วยปี 1798 และ 1844 การกระจาย 2,520 ปีที่เกิดแก่ราชอาณาจักรฝ่ายเหนือสิ้นสุดลงในปี 1798 และสี่สิบหกปีต่อมา ในปี 1844 ช่วงเวลา 2,300 ปีก็สิ้นสุดลง.

ช่วงเวลา 2,520 ปีซึ่งสิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1798 เป็นสิ่งที่กำหนดวันเวลานั้นไว้ และช่วงเวลา 2,520 ปีที่มีต่อยูดาห์ซึ่งสิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1844 ก่อให้เกิดช่วงเวลา 220 ปี ทั้งนี้หมายความว่า 2,520 ปีที่มีต่ออิสราเอลก่อให้เกิดช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ 46 ปี และ 2,520 ปีที่มีต่อยูดาห์ก่อให้เกิดช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ 220 ปี อัลฟาของช่วงเวลานั้นคือปี 677 ก่อนคริสตกาล และโอเมกาคือปี 457 ก่อนคริสตกาล ซึ่งหมายความว่าอัลฟาของช่วงเวลา 46 ปีและของช่วงเวลา 220 ปีนั้นถูกแทนโดย 2,520 และโอเมกาของทั้งสองเส้นนั้นคือ 2,300 "การกระจาย" ทั้งสองแห่งของช่วงเวลา 2,520 ปีเป็นพยานสองคนถึงช่วงเวลาหนึ่งซึ่งเริ่มต้นด้วย 2,520 และสิ้นสุดด้วย 2,300 ทั้งสองเส้นนั้นต่างชี้ให้เห็นการค้นพบอัลฟาและโอเมกาของวิลเลียม มิลเลอร์

"ความฝันของวิลเลียม มิลเลอร์"

"ข้าพเจ้าฝันว่า พระเจ้าได้ทรงส่งหีบเล็กใบหนึ่งมาให้ข้าพเจ้าโดยพระหัตถ์ที่มองไม่เห็น เป็นหีบที่ประดิษฐ์อย่างวิจิตร ยาวประมาณสิบนิ้ว กว้างและสูงด้านละหกนิ้ว ทำด้วยไม้มะเกลือและมุกฝ่องอย่างประณีต ที่หีบนั้นมีกุญแจดอกหนึ่งติดอยู่ ข้าพเจ้าจึงหยิบกุญแจนั้นขึ้นมาและเปิดหีบออก ทันใดนั้น ด้วยความอัศจรรย์และประหลาดใจ ข้าพเจ้าพบว่าภายในหีบเต็มไปด้วยอัญมณีนานาชนิดและหลายขนาด เพชร พลอยล้ำค่า และเหรียญทองกับเหรียญเงินทุกขนาดและทุกมูลค่า จัดวางไว้อย่างงดงามตามตำแหน่งของแต่ละสิ่งในหีบ และเมื่อจัดวางเช่นนั้นแล้ว สิ่งเหล่านั้นก็สะท้อนแสงสว่างและรัศมีอันรุ่งโรจน์ ซึ่งมีเพียงดวงอาทิตย์เท่านั้นที่อาจเทียบได้"

"ข้าพเจ้าคิดว่า มิใช่หน้าที่ของข้าพเจ้าที่จะชื่นชมภาพอันอัศจรรย์ยิ่งนี้เพียงลำพัง แม้ว่าจิตใจของข้าพเจ้าจะเปี่ยมด้วยความยินดีอย่างล้นเหลือเพราะความเจิดจ้า ความงดงาม และคุณค่าของสิ่งที่อยู่ภายในนั้นก็ตาม เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงได้นำมันไปวางไว้บนโต๊ะกลางในห้องของข้าพเจ้า และประกาศข่าวออกไปว่า ทุกคนที่มีความปรารถนาจะมา ก็อาจมาชมภาพอันรุ่งโรจน์และเจิดจ้ายิ่งที่สุดเท่าที่มนุษย์เคยเห็นในชีวิตนี้ได้"

"ผู้คนเริ่มเข้ามา ตอนแรกมีจำนวนน้อย แต่เพิ่มขึ้นจนกลายเป็นฝูงชน เมื่อพวกเขาเพ่งมองเข้าไปในหีบเป็นครั้งแรก พวกเขาจะประหลาดใจและให้ร้องด้วยความยินดี

แต่เมื่อจำนวนผู้ชมเพิ่มมากขึ้น ทุกคนก็เริ่มรบกวนบรรดาอัญมณี
หยิบมันออกจากหีบและกระจัดกระจายมันไปบนโต๊ะ”

“ข้าพเจ้าเริ่มคิดว่าเจ้าของคงจะเรียกร่องหีบและอัญมณีเหล่านั้นคืนจากมือของข้าพเจ้าอีกครั้งหนึ่ง;
และหากข้าพเจ้ายอมให้อัญมณีเหล่านั้นกระจัดกระจายไป
ข้าพเจ้าก็จะไม่มีวันสามารถนำมันกลับไปวางไว้ในที่ของมันในหีบดังเดิมได้อีก;
และรู้สึกว่าคุณเจ้าคงจะไม่มีวันสามารถรับผิดชอบต่อเรื่องนั้นได้ เพราะมันจะใหญ่หลวงยิ่งนัก.
แล้วข้าพเจ้าจึงเริ่มวิงวอนประชาชนมิให้จับต้องมัน หรือหยิบมันออกจากหีบ;
แต่ยังข้าพเจ้าวิงวอนมากเท่าใด พวกเขาก็ยังทำให้มันกระจัดกระจายมากขึ้นเท่านั้น;
และบัดนี้ดูราวกับว่าพวกเขากำลังทำให้มันกระจัดกระจายไปทั่วทั้งห้อง บนพื้น
และบนเครื่องเรือนทุกชิ้นในห้องนั้น.”

“แล้วข้าพเจ้าได้เห็นว่ามีท่ามกลางอัญมณีแท้และเหรียญกษาปณ์แท้
พวกเขาได้โปรยอัญมณีปลอมและเหรียญกษาปณ์ปลอมเป็นจำนวนเหลือคณานับ
ข้าพเจ้าจึงเดือดดาลอย่างยิ่งต่อการกระทำอันเลวทรามและความอกตัญญูของพวกเขา
และได้ตำหนิและติเตียนพวกเขาเพราะเรื่องนั้น แต่ยังข้าพเจ้าตำหนิมากเท่าใด
พวกเขาก็ยังโปรยอัญมณีปลอมและเหรียญกษาปณ์เทียมปะปนอยู่ท่ามกลางของแท้มากขึ้นเท่านั้น”

“แล้วข้าพเจ้าก็เกิดความขุ่นเคืองในจิตวิญญาณฝ่ายกายของตน
และเริ่มใช้กำลังทางกายผลักไสพวกเขาออกไปจากห้องนั้น; แต่ขณะเมื่อข้าพเจ้าผลักไสคนหนึ่งออกไป
อีกสามคนก็จะเข้ามา และนำเอาฝุ่น เศษไม้ เศษทราย และสิ่งปฏิกูลสารพัดอย่างเข้ามาด้วย
จนกระทั่งพวกเขาเกือบอัญมณีแท้ เพชร และเหรียญทั้งสิ้นไว้ทุกชิ้น ซึ่งล้วนถูกบังจากสายตาไปหมดสิ้น.
พวกเขายังฉีกทำลายหีบของข้าพเจ้าเป็นชิ้น ๆ และกระจัดกระจายมันปะปนอยู่ท่ามกลางกองขยะ.
ข้าพเจ้าคิดว่าไม่มีผู้ใดเอาใจใส่ต่อความโสกเศร้าหรือความ โกรธของข้าพเจ้าเลย.
ข้าพเจ้าท้อถอยและหมดกำลังใจโดยสิ้นเชิง จึงนั่งลงและร้องไห้.”

“ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังร้องไห้และโสกเศร้าเช่นนั้นเพราะการสูญเสียอันใหญ่หลวงของข้าพเจ้าและความรับผิดชอบ
ที่ข้าพเจ้าต้องรับ ข้าพเจ้าก็ระลึกถึงพระเจ้า
และอธิษฐานอย่างจริงจังขอให้พระองค์ทรงส่งความช่วยเหลือมาให้ข้าพเจ้า”

“ทันใดนั้น ประตูก็เปิดออก และชายคนหนึ่งได้เข้ามาในห้อง เมื่อผู้คนที่ปวงได้ออกจากห้องนั้นไปแล้ว;
และเขา โดยมีแปรงขัดฝุ่นอยู่ในมือ ก็ได้เปิดหน้าต่างทั้งหลาย
และเริ่มปัดกวาดฝุ่นละอองและเศษขยะออกจากห้องนั้น”

“ข้าพเจ้าร้องทูลวิงวอนต่อพระองค์ให้ทรงยับยั้งไว้
เพราะยังมีอัญมณีล้ำค่าบางเม็ดกระจัดกระจายอยู่ท่ามกลางกองซากปรักหักพัง”

พระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า “อย่ากลัวเลย” เพราะพระองค์จะ “ทรงดูแลพวกเขา”

“แล้วขณะที่เขาปัดกวาดฝุ่นและขยะ อัญมณีเทียมและเหรียญเงินปลอม
สิ่งเหล่านั้นทั้งสิ้นก็ลอยขึ้นและออกไปทางหน้าต่างประหนึ่งเมฆหมอก และลมก็พัดพาไป
ในความขุมนุ่นวายนั้น ข้าพเจ้าหลับตาลงชั่วคราวหนึ่ง; เมื่อข้าพเจ้าลืมตาขึ้นอีกครั้ง
ขยะทั้งปวงก็หายไปหมดแล้ว อัญมณีล้ำค่า เพชรพลอย เหรียญทองและเหรียญเงินแท้
นอนกระจัดกระจายอยู่อย่างอุดมทั่วทั้งห้อง”

“แล้วท่านก็นำหีบใบหนึ่งมาวางไว้บนโต๊ะ ซึ่งใหญ่กว่าและงดงามกว่าหีบใบเดิมมาก แล้วกอบอัญมณี
เพชรพลอย และเหรียญทั้งหลายขึ้นมาที่ละกำมือ และโยนลงในหีบนั้น จนไม่เหลืออยู่เลยแม้แต่ชิ้นเดียว
แม้ว่าเพชรบางเม็ดจะมีขนาดไม่ใหญ่ไปกว่าปลายเข็มก็ตาม”

“แล้วท่านก็เรียกให้ข้าพเจ้ามา ‘ดูเถิด’”

“ข้าพเจ้ามองเข้าไปในหีบ แต่ดวงตาของข้าพเจ้าพราหม์ไปด้วยภาพที่เห็น
สิ่งเหล่านั้นสองประกายด้วยสง่าราศียิ่งกว่าเดิมสิบเท่า
ข้าพเจ้าคิดว่าสิ่งเหล่านั้นคงได้รับการขัดถูด้วยทรายโดยเท้าของคนอธรรมเหล่านั้น
ผู้ซึ่งได้โปรยกระจัดกระจายและเหยียบย่ำสิ่งเหล่านั้นลงในธุลี
สิ่งเหล่านั้นถูกจัดเรียงไว้อย่างงดงามเป็นระเบียบภายในหีบ แต่ละชิ้นอยู่ในที่ของตน
โดยไม่ปรากฏร่องรอยความเสียหายจากชายผู้โยนสิ่งเหล่านั้นเข้าไป
ข้าพเจ้าร้องออกมาด้วยความยินดีอย่างยิ่ง และเสียงร้องนั้นก็ปลุกข้าพเจ้าให้ตื่น” Early Writings,
81–83.

เริ่มต้นที่หน้า “81” ความฝันได้ระบุถึงประวัติศาสตร์แห่งงานของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสฝ่ายลาโอเดซี
ซีในการทำลายความจริงพื้นฐานทั้งหลายซึ่งพระเจ้าทรงรวบรวมขึ้นโดยผ่านความเป็นมนุษย์ของวิลเลียม
มิลเลอร์ โดยใช้สัญลักษณ์ของปุโรหิต ประวัติศาสตร์นั้นสิ้นสุดลงเมื่อมิลเลอร์ “ร้องขึ้นด้วยความยินดีอย่างยิ่ง”
และเสียงร้องนั้นได้ “ปลุก” เขาให้ตื่น

ประวัติศาสตร์ที่เป็นตัวแทนอยู่ในความฝันสิ้นสุดลงที่เสียงร้องดังของทูตสวรรค์องค์ที่สาม
ซึ่งเป็นจุดสุดยอดของเสียงร้องเที่ยงคืน เรื่องเล่าทางประวัติศาสตร์แห่งความฝันของมิลเลอร์ยังเป็นตัวแทนของห
ลัทธิแห่งประวัติศาสตร์มิลเลอร์ไรต์ด้วย

และเพราะฉะนั้นจึงเป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์คู่ขนานของขบวนการของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนด้วย
ที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่านั้นคือ ภาพแทนทางประวัติศาสตร์ในความฝันยังบรรจุแฟร็กทัลเชิงพยากรณ์ของประ
วัติศาสตร์ซึ่งได้เริ่มทวนซ้ำอีกครั้งในปี 2023.

อัญมณีแห่งความจริงซึ่งได้รับการตระหนักรู้ในประวัติศาสตร์ของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้น
ได้ถูกบันทึกไว้ในบันทึกสาธารณะในปี 2004 และอีกครั้งหนึ่งในปี 2012 เมื่อการนำเสนอเรื่อง
ตารางของฮาบากุก ได้รวบรวมกลุ่มหนึ่งซึ่งถูกกำหนดไว้แล้วว่าจะต้องกระจัดกระจาย

ความจริงเหล่านั้นได้ถูกวางไว้บนโต๊ะในปี 2004
ด้วยการนำเสนอครั้งแรกของความจริงทั้งหลายซึ่งได้ถูกเปิดเผยแล้วในปี 1989 ในเวลานั้นมี “เพียงไม่กี่คน”
ที่พิจารณาข่าวสารนั้น แต่ในปี 2012 ชุดการนำเสนอจำนวน 95 ตอนซึ่งมีชื่อว่า ตารางของฮาบากุก
ได้นำฝูงชนเข้ามา เพราะ “ผู้คนเริ่มเข้ามา ในระยะแรกมีจำนวนน้อย แต่เพิ่มขึ้นจนเป็นฝูงชน”

ตั้งแต่ปี 2012 จนถึงวันที่ 18 กรกฎาคม 2020 ความจริงเหล่านั้นค่อย ๆ
ถูกกระจัดกระจายและถูกกลบฝังด้วยเศษซาก ในวันที่ 18 กรกฎาคม 2020
ผู้สนับสนุนข่าวสารแห่งตารางของฮาบากุกถูกทำให้กระจัดกระจายไปเป็นระยะเวลาสามวันครึ่ง

และเมื่อท่านทั้งสองได้เป็นพยานของตนเสร็จแล้ว สัตว์ร้ายซึ่งขึ้นมาจากเหวลึกจะทำสงครามกับท่านทั้งสอง
และจะชนะท่านทั้งสอง และฆ่าท่านทั้งสองเสีย และศพของท่านทั้งสองจะนอนอยู่ที่ถนนแห่งนครใหญ่
ซึ่งในทางฝ่ายวิญญาณเรียกว่า โซโดม และอียิปต์ อันเป็นที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราถูกตรึงกางเขนด้วย
และชนชาติ วงศ์ตระกูล ภาษา และประชาชาติทั้งหลายจะมองดูศพของท่านทั้งสองอยู่สามวันครึ่ง
และจะไม่ยอมให้เอาศพของท่านทั้งสองไปฝังไว้ในอุโมงค์

และบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกจะชื่นชมยินดีเพราะเหตุท่านทั้งสอง และจะเปรมปรีดิ์
และจะส่งของกำนัลแก่กันและกัน

เพราะว่าผู้เผยพระวจนะทั้งสองนี้ได้ทรมานบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก วิวรณ์ 11:7–10

ในวันสะบาโตที่ 30 ธันวาคม 2023 Future for America ได้เข้าร่วมการประชุมทาง Zoom
สำหรับการประชุมสาธารณะครั้งแรกนับตั้งแต่วันที่ 18 กรกฎาคม 2020 วันที่ 30 ธันวาคม 2023 เป็นเวลา

1,260 วันหลังจากวันที่ 18 กรกฎาคม 2020 หรือคือ "สามวันครึ่ง"

ขณะที่เอลียาห์และโมเสสสิ้นชีวิตอยู่บนถนน คนชั้นอีกฝ่ายหนึ่งกำลัง "ชื่นชมยินดี" Future for America ได้กลับมาจัดพิมพ์ข่าวสารเชิงพยากรณ์อีกครั้งในเดือนกรกฎาคม 2023

เพราะข่าวสารซึ่งในเวลานั้นจะต้องออกไปสู่ทั่วทั้งพิภพนั้น โดยความจำเป็นแห่งคำพยากรณ์แล้ว จำต้องมาจาก "ถิ่นทุรกันดาร" สามวันครึ่ง หรือ 1,260 วัน คือถิ่นทุรกันดาร

และหญิงนั้นได้หนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร ที่ซึ่งพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมสถานที่ไว้สำหรับนาง เพื่อเขาจะได้เลี้ยงดูนางที่นั่นตลอดหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน วิวรณ์ 12:6

"ถิ่นทุรกันดาร" คือ "หนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน" ซึ่งก็คือ 1,260 วัน ซึ่งยังเป็น "สามวันครึ่ง" ด้วย และถูกแสดงไว้ใน Revelation 12:6 และ "126" คือหนึ่งในสิบของ 1,260

หนึ่งในความจริงอันน่าอัศจรรย์ที่ได้ถูกเปิดเผยออกในเวลานั้น คือความจำเป็นของการกลับใจ เพื่อให้คำอธิษฐานเรื่อง "เจ็ดเท่า" ใน Leviticus 26 สำเร็จครบถ้วน

1,260 วันยังเป็นสัญลักษณ์ของ 2,520 วันด้วย "เจ็ดเวลา" ที่มีต่ออาณาจักรฝ่ายเหนือที่เริ่มต้นในปี 723 ก่อน ค.ศ. และสิ้นสุดลงในปี 1798 จุดกึ่งกลางคือปี 538 จึงก่อให้เกิดช่วงเวลา 1,260

ปีที่ลัทธินอกศาสนาเหยียดย่ำสถานนมัสการและพลโยธา แล้วตามด้วยอีก 1,260

ปีที่ลัทธิสันตะปาปาเหยียดย่ำสถานนมัสการและพลโยธา โครงสร้างเชิงพยากรณ์นี้สอดคล้องกับ 1,260

วันนับจากพิธีบัพติศมาของพระคริสต์ถึงกางเขน ซึ่งต่อด้วย 1,260 วันเชิงพยากรณ์ไปจนถึงปี ค.ศ. 34

เมื่อชาวประเสริฐได้ไปถึงคนต่างชาติ ดังนั้น โดยพยานสองปาก 1,260 จึงเป็นส่วนหนึ่งของ 2,520 วัน หรือ "เจ็ดเวลา" ของโมเสสในเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก

ช่วงเวลาแห่งเสียงในถิ่นทุรกันดาร ซึ่งเริ่มต้นในวันสะบาโตที่ 18 กรกฎาคม 2020 จนถึงวันสะบาโตที่ 30 ธันวาคม 2023 ได้เริ่มเปล่งเสียงร้องขึ้นในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023 และเมื่อช่วงเวลาแห่ง "ถิ่นทุรกันดาร" สิ้นสุดลงในวันสะบาโตที่ 30 ธันวาคม 2023 การเป็นขึ้นจากตายของโมเสสและเอลียาห์ก็มาถึง ข่าวสารแห่งเสียงนั้นได้ระบุว่า หมุดหมายแห่งความผิดหวังครั้งแรกที่ขนานกันในทุกขบวนการปฏิรูป อธิบายคำพยากรณ์อันผิดพลาดของวันที่ 18 กรกฎาคม 2020

ภายในบริบทของอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน

ข่าวสารนั้นได้เรียกทั้งชายและหญิงให้เข้าสู่การกลับใจซึ่งเป็นภาพแทนโดยคำอธิษฐานในเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก ความฝันของมิลเลอร์เป็นภาพแทนของการกลับใจนั่นเอง เมื่อเขาบันทึกไว้ว่า

"ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังร้องไห้และโศกเศร้าอยู่เช่นนั้น

เพราะการสูญเสียอันใหญ่หลวงและความรับผิดชอบของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้ระลึกถึงพระเจ้า

และอธิษฐานอย่างจริงใจถึงวิงวอนให้พระองค์ทรงส่งความช่วยเหลือมาให้ข้าพเจ้า"

มาและดู

ความฝันของมิลเลอร์ถูกแบ่งออกด้วยถ้อยคำสองครั้งว่า "มาและดูเถิด" ครั้งแรก มิลเลอร์เชื่อเชิญผู้คนให้

"มาและดูเถิด" และครั้งที่สอง "ชายถือแปรงปิดฝุ่น" เชื่อเชิญมิลเลอร์ให้มาและดูเถิด "มาและดูเถิด"

เป็นสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์ที่ชี้บ่งถึงความจริงเชิงพยากรณ์ซึ่งถูกเปิดเผยแล้ว

ตราทั้งสี่แรกต่างประกอบด้วยคำบัญชาว่า "มาและดูเถิด"

และข้าพเจ้าเห็นเมื่อลูกแกะทรงเปิดตราดวงหนึ่งนั้น

ข้าพเจ้าได้ยินเสียงหนึ่งในสัตว์ทั้งสี่พูดประหนึ่งเสียงฟ้าร้องว่า "จงมาและดูเถิด" ...

และเมื่อพระองค์ทรงเปิดตราดวงที่สอง ข้าพเจ้าได้ยินสัตว์ตัวที่สองกล่าวว่า "จงมาและดูเถิด" ...

และเมื่อพระองค์ทรงเปิดตราดวงที่สาม ข้าพเจ้าได้ยินสัตว์ตัวที่สามกล่าวว่า "จงมาและดูเถิด" ...

และเมื่อพระองค์ทรงเปิดตราดวงที่สี่ ข้าพเจ้าได้ยินเสียงของสัตว์ตัวที่สี่กล่าวว่า "จงมาและดูเถิด" วิวรณ์ 6:1, 3, 5, 7

คำว่า "จงมาและดู" ในตอนต้นแห่งความฝันของมิลเลอร์คืออัลฟา และคำว่า "จงมาและดู" ในตอนจบคือโอเมกา ความฝันนั้นระบุว่า การแกะผนึกในตอนต้นของความฝันเป็นอัญมณีซึ่งเมื่อ "จัดเรียงแล้วก็สะท้อนแสงและรัศมีอันมีเพียงดวงอาทิตย์เท่านั้นที่เสมอได้" เมื่อพระคริสต์ทรงเชิญมิลเลอร์ให้ "จงมาและดู" โอเมกา มิลเลอร์กล่าวว่า "นัยน์ตาของข้าพเจ้าพร่าไปด้วยภาพที่เห็น มันเปล่งประกายด้วยรัศมีมากกว่าเดิมสิบเท่า" แสงแห่งอัลฟาเป็นดวงอาทิตย์ และแสงแห่งโอเมกาเป็นสิบเท่าของดวงอาทิตย์

การจัดกระจาย

การไว้ทุกข์และการกลับใจของมิลเลอร์ถูกแสดงไว้ในตอนปลายของช่วงเวลาเริ่มต้นด้วย "มาและดู" แรก และ "มาและดู" สุดท้าย ในช่วงเวลาซึ่งเริ่มต้นด้วยการที่มิลเลอร์เปิดผนึกข่าวสารแก่ประชาชน และต่อมาสิ้นสุดลงด้วยการที่พระคริสต์ทรงเปิดผนึกข่าวสารแก่มิลเลอร์ คำว่า "การจัดกระจาย" ถูกแสดงไว้ "เจ็ดครั้ง" มิลเลอร์จะใช้คำนั้นอีกครั้ง แต่ระหว่างการเปิดผนึกครั้งแรกและครั้งสุดท้าย "การจัดกระจาย" ถูกกล่าวไว้ "เจ็ดครั้ง" พระคัมภีร์ระบุการพิพากษาของ "เจ็ดครั้ง" เข้ากับคำว่า "การจัดกระจาย"

และเราจะให้เจ้าการจัดกระจายไปท่ามกลางบรรดาประชาชาติ และจะชกดาบออกไปตามเจ้าไป; และแผ่นดินของเจ้าจะรกร้าง และเมืองทั้งหลายของเจ้าจะกลายเป็นที่ร้าง เลวีนิติ 26:33

ความจริงประการแรกที่สุดที่มิลเลอร์ค้นพบคือ "เจ็ดกาลเวลา" แห่งเลวีนิติ บทที่ 26 และในความฝันของเขา ช่วงเวลาระหว่างการประกาศเผยแผ่ข่าวสารของมิลเลอร์กับการประกาศเผยแผ่ข่าวสารของพระคริสต์นั้น ความจริงพื้นฐานทั้งปวงซึ่งเป็นตัวแทนโดยงานของวิลเลียม มิลเลอร์ จะต้องถูกปกคลุมไว้ด้วยกองขยะและเหรียญปลอมของบรรดานักเทววิทยาแห่งเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสแบบเลาตีเซีย การปฏิเสธความจริงพื้นฐานนั้นถูกแสดงให้เห็นว่าเป็นการจัดกระจายเจ็ดครั้งภายในประวัติศาสตร์ระหว่างอัลฟาและโอเมกา "เจ็ดกาลเวลา" เป็นสัญลักษณ์ของงานของวิลเลียม มิลเลอร์ ซึ่งในทางกลับกันก็คือรากฐานของเซเวนธ์เดย์แอดเวนติส ซึ่งในบรรดารากฐานนั้น 2,300 วันแห่งดาเนียล 8:14 เป็นเสาหลักศูนย์กลางของรากฐานนั่นเอง สิ่งที่ข้อความนี้ชี้ให้เห็นก็คือ การจัดกระจาย 2,520 ปี ซึ่งเป็นการค้นพบแรก หรือการค้นพบแบบอัลฟาของวิลเลียม มิลเลอร์ เป็นเครื่องหมายบ่งชี้ถึงการเริ่มต้นของช่วงเวลาหนึ่ง ซึ่งสิ้นสุดลงด้วยการค้นพบแบบโอเมกาของวิลเลียม มิลเลอร์ อันได้แก่ 2,300 วัน

เมื่อเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสต์ฝ่ายเลาตีเซียละทิ้ง "เจ็ดกาลเวลา" ในปี 1863 พวกเขาก็ได้ละทิ้งการค้นพบประการแรกของวิลเลียม มิลเลอร์ด้วย ซึ่งเป็นการค้นพบอัลฟาของเขาและเป็นการค้นพบที่เป็นรากฐานของเขา การค้นพบประการสุดท้ายของมิลเลอร์คือ 2,300 วัน ซึ่งเป็นการค้นพบโอเมกาของเขาและเป็นการค้นพบอันเป็นยอดสรุปของเขา "เจ็ดกาลเวลา" ที่สิ้นสุดลงในปี 1798 ได้กำหนดหมาย 2,520 และ 2,300 วันถูกกำหนดหมายไว้ในปี 1844

ผู้กวาดฝุ่นเป็นผู้รวบรวมอัญมณีทั้งหลายหลังจากที่มันถูกการจัดกระจายไปเป็นเจ็ดครั้ง แล้วหีบใส่อัญมณีที่มีขนาดใหญ่กว่า งดงามกว่า และส่องประกายเจิดจ้ายิ่งกว่าดวงอาทิตย์ถึงสิบเท่า สิบเป็นสัญลักษณ์ของการทดสอบ และฉะนั้นอัญมณีเหล่านั้นจึงส่องประกายในท่ามกลางการทดสอบเหนือวันแห่งดวงอาทิตย์ ดังนั้นความฝันของมิลเลอร์จึงเริ่มต้นในปี 1798 และสิ้นสุดลงที่เสียงร้องดังของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ณ กฎหมายวันอาทิตย์.

ประวัติของชาวมิลเลอร์ไรต์ตั้งแต่ปี 1798 จนถึงปี 1863 ก็เป็นประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปี 1798 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งใกล้จะมาถึงด้วยเช่นกัน ประวัติศาสตร์ที่ถูกนำเสนอในความฝันของวิลเลียม มิลเลอร์ ซึ่งเกิดขึ้นระหว่างที่มิลเลอร์กล่าวว่า "come and see" จนถึงเวลาที่ชายถือแปรงปิดฝุ่นกล่าวว่า "come and see" นั้น เป็นทั้งช่วงเวลาตั้งแต่ปี 1798 จนถึงปี 1863 และยังเป็นช่วงเวลาตั้งแต่ปี 1798 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ด้วย เส้นที่สิ้นสุดลงในปี 1863 เป็นแฟรกทัลเชิงพยากรณ์ของเส้นที่เริ่มต้นในปี 1798 และสิ้นสุดที่กฎหมายวันอาทิตย์ เส้นทั้งสองนี้ถูกนำเสนออยู่ในความฝันของมิลเลอร์

ประตูที่ปิดในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 เป็นแบบอย่างของประตูที่ปิดลงในเวลาที่มีกฎหมายวันอาทิตย์ คำพยากรณ์เรื่อง 2,300 ปีซึ่งสำเร็จครบถ้วนในปี ค.ศ. 1844 เป็นแบบอย่างของกฎหมายวันอาทิตย์

"การเสด็จมาของพระคริสต์ในฐานะมหาปุโรหิตของเราเข้าสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุด เพื่อการชำระสถานนมัสการให้สะอาด ดังที่ปรากฏไว้ใน ดาเนียล 8:14; การเสด็จมาของบุตรมนุษย์ไปยังองค์ผู้ทรงพระชนม์แต่โบราณ ตามที่เสนอไว้ใน ดาเนียล 7:13; และการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าไปยังพระวิหารของพระองค์ ดังที่มลาคีพยากรณ์ไว้ ล้วนเป็นคำพรรณนาถึงเหตุการณ์เดียวกัน; และเหตุการณ์นี้ยังได้รับการสำแดงด้วยการมาของเจ้าบ่าวสูงานอภิเชกสมรส ซึ่งพระคริสต์ทรงพรรณนาไว้ในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน ใน มัทธิว 25" The Great Controversy, 426.

บรรทัด

โอเมกาของการค้นพบทั้งหลายของมิลเลอร์คือคำพยากรณ์ 2,300 ปี ดังนั้นทั้งปี 1844 และกฎหมายวันอาทิตย์จึงถูกแทนด้วย 2,300 ปี นี่หมายความว่า 2,520 คืออัลฟา และ 2,300 คือโอเมกาของทั้งสองเส้น; เส้นหนึ่งสิ้นสุดลงในปี 1863 และอีกเส้นหนึ่งสิ้นสุดลงที่กฎหมายวันอาทิตย์ บนทั้งสองเส้น คำพยากรณ์ 2,520 คืออัลฟา และหรือศักราชฐาน แฟรกทัลของปี 1798 ถึงปี 1863 ในประวัติศาสตร์พื้นฐานของพวกมิลเลอร์ไรต์ ยังสอดคล้องกับแฟรกทัลอีกชุดหนึ่งในประวัติศาสตร์โอเมกา อันเป็นประวัติศาสตร์ศีลามาเมอของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน.

ณ วันที่ 9/11 พระเจ้าทรงเรียกประชากรของพระองค์ให้กลับคืนสู่ทางโบราณของเยเรมีย์ ซึ่งคือรากฐานทั้งหลาย และรากฐานเหล่านี้ก็ได้รับการเป็นตัวแทนโดยผู้สื่อสารแห่งประวัติศาสตร์พื้นฐาน ซึ่งในทางกลับกันก็ได้รับการเป็นตัวแทนโดยการค้นพบอัลฟาพื้นฐานของเขาเรื่อง "เจ็ดเวลา" "เจ็ดเวลา" เป็นสัญลักษณ์ของรากฐานของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน และ ณ วันที่ 9/11 การผจญของกลุ่มนั้นได้เริ่มต้นขึ้นด้วยข่าวสารแห่งการทดสอบเกี่ยวกับรากฐาน ซึ่งเป็นตัวแทนโดยความจริงพื้นฐานข้อแรกที่สุดของวิลเลียม มิลเลอร์และแอดเวนติสต์ ณ วันที่ 9/11 ช่วงเวลาแห่งการผจญได้เริ่มต้นขึ้น และเมื่อกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงมาถึง ช่วงเวลาแห่งการผจญของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนก็สิ้นสุดลง.

ประวัติศาสตร์นั้นเป็นแฟรกทัลซึ่งเริ่มต้นด้วย 2,520 และสิ้นสุดด้วย 2,300 และด้วยเหตุนี้ ประวัติศาสตร์จึงเป็นแนวที่สามของประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ซึ่งปรากฏเป็นสัญลักษณ์ในความฝันของ William Miller 2,520 ได้สำเร็จครบถ้วนในปี 1798 และ 2,300 ในปี 1844 งานซึ่งแสดงโดยสองแนวดังกล่าวคือพระราชกิจของพระคริสต์ในการรวมสภาพพระเจ้าของพระองค์เข้ากับสภาพมนุษย์ของเรา เป็นงานแห่งการเปลี่ยนคนบาปให้เป็นธรรมิกชน ฟินคืนธรรมชาติที่สูงส่งกว่าให้กลับคืนสู่บัลลังก์อันชอบธรรมเหนือธรรมชาติที่ต่ำกว่า ด้วยเหตุนี้ ร่างกายมนุษย์จึงใช้เวลา 2,520 วันในการสร้างทุกเซลล์ในร่างกายขึ้นใหม่โดยสมบูรณ์ และร่างกายเดียวกันนั้นก็ตั้งอยู่บนโครโมโซมเพศชาย 23 แห่งที่รวมเข้ากับโครโมโซมเพศหญิง 23 แห่ง

ทั้งหมดนี้ร่วมกันก่อให้เกิดพระวิหารที่มีชีวิต ซึ่งแสดงแทนด้วยจำนวน “46” อันเป็นช่วงเวลาจากปี 1798 ถึงปี 1844 ซึ่งเป็นช่วงเวลาในความฝันของ William Miller จาก 2,520 ในปี 1798 จนถึง 2,300 ในปี 1844.

ความฝันของวิลเลียม มิลเลอร์ยังประกอบด้วยแฟรกทัลอีกประการหนึ่งที่ควรสังเกต ตั้งแต่ 9/11 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์เป็นแฟรกทัลของช่วงตั้งแต่ปี 1798 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ ดังเช่นช่วงตั้งแต่ปี 1798 จนถึงปี 1863 ช่วงตั้งแต่ปี 2023 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์เป็นแฟรกทัลของช่วงตั้งแต่ 9/11 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ และนี่คือประวัติศาสตร์ที่เส้นทั้งหมดภายในความฝันของมิลเลอร์ชี้ไปหาในฐานะโอเมกาของทั้งหมดนั้น
นี่คือช่วงเวลาที่มีความจริงดั้งเดิมทั้งหลายถูกขยายให้ยิ่งใหญ่ขึ้นสิบเท่าของดวงอาทิตย์

กระโปรงสูมสองแบบ

ในคริสต์ทศวรรษ 1840 คำว่า “bustle” (เมื่อใช้เป็นคำนาม) โดยทั่วไปหมายถึงกิจกรรมที่กระฉับกระเฉง วุ่นวาย หรืออ้ออึง—มักมีนัยของความจุกจิก ความตื่นเต้น ความเร่งรีบ หรือความกระวนกระวาย คำนี้ใช้เรียกการเคลื่อนไหวอันคึกคัก ความโกลาหล หรือการวิ่งวุ่นอยู่ไปมา ไม่ว่าจะเป็ท่ามกลางฝูงชน ภายในครัวเรือน ในตลาด หรือระหว่างเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนั้น “bustle” ในความฝันของมิลเลอร์จึงพรรณนาถึงความพลุกพล่านของกิจกรรม ความตื่นเต้น หรืออรรถะอันเร่งด่วนที่กำลังเกิดขึ้นในขณะนั้นเอง—คือความเคลื่อนไหวหรือความโกลาหลชั่วคราวของสถานการณ์หรือโอกาสในปัจจุบันนั่นเอง

มิลเลอร์กล่าวว่า “แล้ว ขณะที่เขาปิดฝุ่นผงและขยะมูลฝอย
อัญมณีปลอมและเหรียญกษาปณ์ปลอมทั้งสิ้นก็ลอยขึ้นและออกไปทางหน้าต่างประหนึ่งเมฆก้อนหนึ่ง และลมก็พัดพามันไป ในความซุลมุนนั้น ข้าพเจ้าหลับตาลงชั่วขณะหนึ่ง; เมื่อข้าพเจ้าลืมตาขึ้น ขยะมูลฝอยก็หมดสิ้นไป”

“ความซุลมุน” ปังซึ่งจุดอยู่สองจุดในความฝันของมิลเลอร์; จุดแรกคือเมื่อฝูงชนกำลังกระจัดกระจายอัญมณี และอีกจุดคือเมื่อชายผู้ถือแปรงปิดฝุ่นเปิดหน้าต่างและเริ่มกวาดอัญมณีเทียมออกไป
ความซุลมุนครั้งแรกและอัลฟาคือการกลบอัญมณีให้มืด
และความซุลมุนครั้งที่สองและโอเมกาคือการฟื้นฟูอัญมณี ในระหว่างช่วงความซุลมุนนั้น มิลเลอร์หลับตาลง มิลเลอร์ได้สว่างกลับไปในปี 1849 ซึ่งเป็นจุดเดียวกันกับที่พระคริสต์ทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ออกเป็นครั้งที่สองเพื่อรวบรวมคนที่เหลืออยู่ของประชากรของพระองค์ จากนั้นมิลเลอร์ก็หลับตาลง และในปี 1850 ความจริงของเขาก็ถูกนำมาวางไว้บนโต๊ะอีกครั้ง
เพื่อให้สำเร็จตามพระบัญชาของฮาบากุกที่ให้เขียนนิมิตและทำให้เข้าใจได้แจ่มแจ้ง
ในช่วงเวลาแห่งความซุลมุนนั้น มิลเลอร์หลับตาลง และเมื่อเขาตื่นขึ้น อัญมณีก็กำลังอยู่ในกระบวนกรได้รับการฟื้นฟูอีกครั้ง

ความเคลื่อนไหวครั้งที่สองในความฝันของเขาเกิดขึ้นเมื่อธงสัญลักษณ์ของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันกำลังถูกทำให้ฟื้นคืน ถูกชำระล้าง และทำให้บริสุทธิ์ ในฐานะธงสัญลักษณ์ซึ่งเศคาริยาห์ระบุว่าเป็อัญมณีบนมงกุฎ

และพระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกเขาจะทรงช่วยเขาให้รอดในวันนั้น ดุจฝูงแกะของประชากรของพระองค์ เพราะเขาทั้งหลายจะเป็นดังเพชรพลอยแห่งมงกุฎ ถูกชูขึ้นประหนึ่งธงสัญญาณเหนือแผ่นดินของพระองค์ เพราะความดีของพระองค์ยิ่งใหญ่มากเพียงใด และความงามของพระองค์ยิ่งใหญ่มากเพียงนั้น!
ข้าพเจ้าทำให้คนหนุ่มขึ้นบาน และนางงุ่นใหม่จะทำให้หญิงสาวเปรมปรีดี
จงทูลขอฝนจากพระยาห์เวห์ในฤดูฝนปลาย พระยาห์เวห์จะทรงกระทำให้เกิดเมฆสว่าง และจะประทานहांฝนแก่เขาทั้งหลาย และแก่ทุกคนหย้าในทุ่งนา เพราะรูปเคารพได้กล่าวสิ่งไร้สาระ

และผู้ทำนายได้เห็นความเท็จ และได้บอกเล่าความฝันอันเท็จ เขาปลอมโยนอย่างไรผล
ฉะนั้นเขาทั้งหลายจึงพากันไปตั้งฝูงแกะ เขาทั้งหลายถูกข่มใจ เพราะไม่มีผู้เล็ง
ความโกรธของเราลุกใหม่ขึ้นต่อบรรดาผู้เล็ง และเราได้ลงโทษบรรดาแพะผู้
เพราะพระยาห์เวห์จอมโยธาได้ทรงเยียมเยียนฝูงแกะของพระองค์ คือพงศ์พันธุ์ยูดาห์
และได้ทรงกระทำให้เขาเป็นดังม้าศึกอันงดงามของพระองค์ในสงคราม เศคาริยาห์ 9:16-10:3.

“ฝูงแกะของประชากรของพระองค์” เป็นทั้งธงสัญญาณและศิลาอันล้ำค่า (อัญมณี) บนมงกุฏ
ฝูงแกะของประชากรของพระองค์ถูกระบุให้เห็นในช่วงฝนปลายฤดู
เพราะมีพระบัญชาว่าให้ทูลขอฝนปลายฤดูในเวลาของฝนปลายฤดู ฝูงแกะนี้ถูกนำไปเปรียบเทียบกับ “ฝูงแกะ”
ที่ดำเนินไปตามทางของตนเอง แทนที่จะดำเนินตามทางแห่งวิถีโบราณของเยเรมีย์ ในเวลาของฝนปลายฤดู
อัญมณีซึ่งเป็นฝูงแกะของพระองค์จะเป็นม้าศึกอันงดงามของพระองค์ในการสงคราม “ม้าศึกอันงดงาม”
นั้นคือคริสตจักรผู้มิชชั่น ซึ่งได้รับการเป็นตัวแทนไว้ในเจ้าสาวคริสเตียนยุคแรก โดยมีเปโตรเป็นสัญลักษณ์
ผู้ซึ่งในฐานะม้าขาวในช่วงตราดวงแรก ได้ออกไปเพื่อมิชชั่นและเพื่อพิชิตต่อไป

และข้าพเจ้าเห็นเมื่อพระเมษโปดกทรงเปิดตราดวงหนึ่ง
และข้าพเจ้าได้ยินหนึ่งในสัตว์ทั้งสี่นั้นกล่าวด้วยเสียงดุเสียงฟ้าร้องว่า “มาเถิด และดูเถิด”
และข้าพเจ้าก็มองดู และนี่แน่ะ มีม้าสีขาวตัวหนึ่ง และผู้ที่นั่งอยู่บนมันมีคันธนู และมีผู้ถวายมงกุฏแก่เขา
แล้วเขาก็ออกไปอย่างมิชชั่น และเพื่อจะมีชัยต่อไป วิวรณ์ 6:1, 2

ฉะนั้น เปโตรจึงเป็นสัญลักษณ์ของคริสตจักรคริสเตียนยุคแรกของพวกเขาจักรทูตในระหว่างการเทพะพราฝนแห่ง
งพื้นเทคอสต์ และเป็นสัญลักษณ์ของคริสตจักรคริสเตียนยุคสุดท้ายในระหว่างฝนชุกปลายฤดู
ซึ่งได้ถูกเสกไว้ล่วงหน้าโดยการเทพะพราฝนแห่งพื้นเทคอสต์นั้น

และข้าพเจ้าเห็นฟ้าสวรรค์เปิดออก และดูเถิด มีม้าขาวตัวหนึ่ง และผู้ที่ประทับบนมันนั้นทรงพระนามว่า
“สัตย์ซื่อและสัตย์จริง” และพระองค์ทรงพิพากษาและทรงกระทำสงครามด้วยความชอบธรรม
พระเนตรของพระองค์เป็นดั่งเปลวเพลิง และบนพระเศียรมีมงกุฏหลายองค์
และพระองค์ทรงมีพระนามที่เขียนไว้ ซึ่งไม่มีผู้ใดรู้ นอกจากพระองค์เอง
พระองค์ทรงฉลองพระองค์ด้วยฉลองพระองค์ที่ขุ้มโลหิต และพระนามของพระองค์เรียกว่า
“พระวามะของพระเจ้า” และบรรดากองทัพซึ่งอยู่ในสวรรค์ได้ติดตามพระองค์ไปบนม้าขาว
สวมใส่ผ้าป่านเนื้อละเอียด ขาวสะอาด วิวรณ์ 19:11-14

ม้าสีขาวทั้งหลายเป็นตัวแทนกองทัพของพระคริสต์ซึ่งฟื้นขึ้นในเอเสเคียล 37
และพวกเขาคือคริสตจักรผู้มิชชั่น และพวกเขาเป็นศิลาบนมงกุฏ
เพราะพระคริสต์ทรงสถาปนาราชอาณาจักรแห่งพระสิริของพระองค์ในช่วงเวลาแห่งฝนชุกปลายฤดู
ในฐานะผู้แทนแห่งราชอาณาจักรของพระองค์
คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันเป็นอัญมณีบนมงกุฏซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งราชอาณาจักรที่พระองค์ทรงรับเมื่อสิ้นสุด
2,300 วัน ซึ่งก็คือวันที่ 22 ตุลาคม 1844 และจะเป็นอีกครั้งหนึ่งเมื่อมีกฎหมายวันอาทิตย์
ราชอาณาจักรแห่งม้าสีขาวนั้นถูกยกขึ้นในระหว่างฝนชุกปลายฤดู เมื่อหน้าต่างแห่งสวรรค์ถูกเปิดออก
เพราะยอห์นได้เห็นม้าสีขาวเมื่อสวรรค์ถูกเปิดออก

ท่ามกลางความวุ่นวายแห่งอัลฟาในปี 1849 มิลเลอร์ได้หลับตาลงในความตาย ชั่วขณะหนึ่ง
มิลเลอร์คือเอลียาห์ และเอลียาห์ได้สิ้นชีวิตเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2020 และเขานอนอยู่บนถนนเป็นเวลา
1,260 วัน จนกระทั่งเขามาถึงความวุ่นวายแห่งโอเมกา แล้วจึงถูกปลุกให้ตื่นขึ้น การตื่นขึ้นของเขาถูกกำหนด
หมายไว้ว่าเกิดขึ้นเมื่อชายผู้ใส่แปรงขัดฟันได้เปิดหน้าต่างแห่งสวรรค์เพื่อกวาดเอาขยะออก
กองทัพม้าขาวถูกยกขึ้นเมื่อหน้าต่างแห่งสวรรค์ถูกเปิด และเมื่อสิ่งนั้นเกิดขึ้น

การแยกระหว่างความจริงกับความเท็จก็ถูกระบุให้ปรากฏ การแยกนั้นยังถูกระบุไว้ด้วยในพระธรรมมาลาคี

จงนำสิบลดทั้งสิ้นมาไว้ในคลัง เพื่อจะมีอาหารในนิเวศของเรา และจงทดลองเราดูในเรื่องนี้ บัดนี้
พระยาห์เวห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า เราจะไม่เปิดหน้าต่างแห่งฟ้าสวรรค์ให้แก่พวกเจ้า
และเทพอย่างสิ้นเหลือแก่พวกเจ้า จนไม่มีที่พอจะรองรับหรือ มาลาคี 3:10

จิตวิญญาณของผู้เผยพระวจนะทั้งหลายยอมอยู่ใต้บังคับแก่ผู้เผยพระวจนะทั้งหลาย
และยอห์นในพระธรรมวิวรณ์ ความฝันของมิลเลอร์ และมาลาคี

ต่างเป็นพยานสามประการถึงเวลาที่หน้าต่างแห่งสวรรค์ถูกเปิดออก ในความฝันของมิลเลอร์ เหตุการณ์นั้นอยู่
ณ โอมิกาของคำเชื่อเชิญให้ "มาและดู" ความจอบในอัลฟาเกิดขึ้นเมื่อการกระจัดกระจายได้เริ่มต้นขึ้น
และโอเมกาคือเมื่อการรวบรวมเริ่มต้นขึ้น

ก่อนที่เราจะดำเนินต่อไปในความฝันของมิลเลอร์ เราต้องการรวมคำอธิบายของเจมส์
ไวต์เกี่ยวกับความฝันนั้นไว้ด้วย เจมส์ ไวต์ระบุว่าอัณมณีแท้คือประชากรแท้ของพระเจ้า
และอัณมณีปลอมคือคนอธรรม ส่วนข้าพเจ้าระบุว่าอัณมณีคือความจริงซึ่งตัดกันกับความผิด
อัณมณีและอัณมณีปลอมทั้งสองอย่างนี้ คือทั้งชาวสวรรค์และผู้ถือชาวสวรรค์
ซึ่งตัดกันกับความผิดและผู้ถือชาวสวรรค์เท็จ

"ความฝันของบราเดอร์มิลเลอร์"

"ความฝันต่อไปนี้ได้รับการตีพิมพ์ใน Advent Herald เมื่อกว่าสองปีก่อน ข้าพเจ้าได้เห็นในเวลานั้นว่า
ความฝันนี้ได้บ่งชี้อย่างชัดเจนถึงประสบการณ์ในอดีตของเราเกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สอง
และว่าพระเจ้าได้ประทานความฝันนี้เพื่อประโยชน์แก่ฝูงแกะที่กระจัดกระจายอยู่"

"ท่ามกลางหมายสำคัญแห่งการใกล้เข้ามาของวันอันยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัวขององค์พระผู้เป็นเจ้า
พระเจ้าได้ทรงกำหนดความฝันไว้ด้วย ดู โยเอล 2:28-31; กิจการ 2:17-20 ความฝันอาจมาได้สามทาง
ประการแรก 'เกิดจากภารกิจอันมากมาย' ดู ปัญญาจารย์ 5:3 ประการที่สอง
บรรดาผู้ที่อยู่ใต้อิทธิพลของวิญญาณโสโครกและการล่อลวงของซาตาน
อาจมีความฝันโดยอิทธิพลของมัน ดู เฉลยธรรมบัญญัติ 8:1-5; เยเรมีย์ 23:25-28; 27:9; 29:8;
เศคาริยาห์ 10:2; ยูดา 8 และประการที่สาม พระเจ้าได้ทรงสั่งสอนประชากรของพระองค์มาโดยตลอด
และยังคงทรงสั่งสอนอยู่ไม่มากนักน้อยโดยความฝัน
ซึ่งมาผ่านการปฏิบัติการณ์ของทูตสวรรค์และพระวิญญาณบริสุทธิ์
ผู้ที่ยืนอยู่ในความสว่างอันแจ่มชัดแห่งความจริงจะรู้ได้เมื่อพระเจ้าประทานความฝันแก่เขา
และคนเช่นนั้นจะไม่ถูกหลอกลวงและชักนำให้ออกนอกทางโดยความฝันเท็จ"

"แล้วพระองค์ตรัสว่า จงฟังถ้อยคำของเราเถิด ถ้าจะมีผู้พยากรณ์ท่ามกลางพวกเจ้า
เราคือพระยาห์เวห์จะสำแดงตัวแก่ผู้ใดในนิมิต และจะกล่าวกับเขาในความฝัน' กัณดารวิถี 12:6
ยาโคบกล่าวว่า 'ทูตสวรรค์ของพระยาห์เวห์ได้พูดกับข้าพเจ้าในความฝัน' ปฐมกาล 31:2
'และพระเจ้าได้เสด็จมาหาลาบันชาวซีเรียในความฝันเวลากลางคืน' ปฐมกาล 31:24
จงอ่านเรื่องความฝันของโยเซฟ [ปฐมกาล 37:5-9]
แล้วต่อด้วยเรื่องอันน่าสนใจแห่งการสำเร็จตามนั้นในอียิปต์ 'ที่เมืองกิเบโอน
พระยาห์เวห์ทรงปรากฏแก่ซาโลมอนในความฝันเวลากลางคืน' 1 พงศกษัตริย์ 3:55
รูปปั้นอันยิ่งใหญ่สำคัญในดาเนียลบทที่สองนั้นได้ประทานมาในความฝัน ทั้งสัตว์ร้ายสี่ตัว เป็นต้น
ในบทที่เจ็ดด้วย เมื่อเฮโรดพยายามจะทำลายพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงพระเยาว์
โยเซฟได้รับคำเตือนในความฝันให้หนีไปยังอียิปต์ มัทธิว 2:13"

“และต่อมาในวาระสุดท้าย พระเจ้าตรัสว่า เราจะเทพระวิญญาณของเราลงเหนือมนุษย์ทั้งปวง; และบุตรชายบุตรหญิงของท่านทั้งหลายจะเผยพระวจนะ และคนหนุ่มของท่านทั้งหลายจะเห็นนิมิต และคนชราของท่านทั้งหลายจะฝันเห็นความฝัน’ กิจการ 2:17”

“ของประทานแห่งการเผยพระวจนะ โดยความฝันและนิมิต ในที่นี้เป็นผลแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ และในวาระสุดท้ายจะต้องสำแดงออกอย่างเพียงพอจนเป็นหมายสำคัญได้ นี่เป็นของประทานประการหนึ่งของคริสตจักรแห่งชาวประเสริฐ”

“และพระองค์ได้ประทานให้บางคนเป็นอัครทูต; และบางคนเป็นผู้พยากรณ์; และบางคนเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ; และบางคนเป็นศิษยาภิบาลและอาจารย์; เพื่อให้ธรรมิกชนได้รับการทำให้สมบูรณ์ เพื่อการปฏิบัติพันธกิจ เพื่อการเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์’ เอเฟซัส 4:11, 12.”

“และพระเจ้าได้ทรงตั้งบางคนไว้ ในคริสตจักร คือ ประการแรกอัครทูต ประการที่สอง ผู้เผยพระวจนะ,’ เป็นต้น 1 โครินธ์ 12:28 ‘อย่าดูหมิ่นคำเผยพระวจนะ’ 1 เธสะโลนิกา 5:20 ดูเพิ่มเติม กิจการ 13:1; 21:9; โรม 7:6; 1 โครินธ์ 14:1, 24, 39

ผู้เผยพระวจนะหรือการเผยพระวจนะนั้นมีไว้เพื่อการเสริมสร้างคริสตจักรของพระคริสต์; และไม่มีหลักฐานใดที่สามารถนำมาจากพระวจนะของพระเจ้าได้ว่า สิ่งเหล่านี้จะต้องยุติลงก่อนที่ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ศิษยาภิบาล และครูอาจารย์จะยุติลง แต่ผู้คัดค้านกล่าวว่า

‘มีนิมิตและความฝันเทียมมากมายเสียจนข้าพเจ้าไม่อาจไว้วางใจสิ่งใดในลักษณะนั้นได้’ เป็นความจริงที่ซาตานมีของปลอมเลียนแบบของมัน เขามีผู้เผยพระวจนะเทียมมาโดยตลอด และแน่นอนว่าเราย่อมคาดหมายได้ว่าจะมีสิ่งเหล่านี้ในบัดนี้ด้วย ในโมงยามสุดท้ายแห่งการล่อลวงและชัยชนะของมันนี้ ผู้ที่ปฏิเสธการสำแดงพิเศษเช่นนี้เพราะมีของปลอมเลียนแบบอยู่ ก็อาจก้าวต่อไปอีกเล็กน้อยอย่างสมเหตุสมผลพอๆ กัน และปฏิเสธว่า พระเจ้าเคยทรงสำแดงพระองค์เองแก่มนุษย์โดยความฝันหรือนิมิตหรือไม่เลย เพราะของปลอมเลียนแบบนั้นมีอยู่เสมอ”

“ความฝันและนิมิตเป็นสื่อซึ่งพระเจ้าทรงสำแดงพระองค์เองแก่มนุษย์ พระองค์ได้ตรัสแก่บรรดาผู้เผยพระวจนะผ่านทางสื่อนี้ พระองค์ได้ทรงประทานของประทานแห่งการพยากรณ์ไว้ท่ามกลางบรรดาของประทานของคริสตจักรแห่งชาวประเสริฐ และได้ทรงจัดให้ความฝันและนิมิตอยู่ร่วมกับหมายสำคัญอื่น ๆ แห่ง ‘วาระสุดท้าย’ อาเมน”

“จุดมุ่งหมายของข้าพเจ้าในการกล่าวถ้อยคำข้างต้น ก็เพื่อขจัดข้อคัดค้านทั้งหลายออกไปตามแนวทางแห่งพระคัมภีร์ และเตรียมจิตใจของผู้อ่านสำหรับข้อความต่อไปนี้”

“วิลเลียม มิลเลอร์,

“โลว์แฮมปตัน, นิวยอร์ก 3 ธันวาคม ค.ศ. 1847” James White, นิมิตฝันของบราเดอร์มิลเลอร์, 1–6.

“1. ‘หีบ’ เป็นสัญลักษณ์ของสัจธรรมอันยิ่งใหญ่แห่งพระคัมภีร์ ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และซึ่งได้ประทานแก่บราเดอร์มิลเลอร์เพื่อนำไปประกาศแก่ชาวโลก”

“2. ‘กุญแจที่แนบไว้’ คือวิธีการของเขาในการตีความพระวจนะฝ่ายพยากรณ์—โดยการเปรียบเทียบพระคัมภีร์กับพระคัมภีร์—ให้พระคัมภีร์เป็นผู้อธิบายตนเอง ด้วยกุญแจดอกนี้ บราเดอร์มิลเลอร์ได้เปิด ‘หีบ’

หรือความจริงอันยิ่งใหญ่เรื่องการเสด็จมาสู่โลก”

“3. ‘อัญมณี เพชรพลอย เป็นต้น’ ซึ่งมี ‘สารพัดชนิดและสารพัดขนาด’ และถูก ‘จัดวางไว้อย่างงดงามในตำแหน่งต่าง ๆ ของตลับ’ เป็นตัวแทนของบรรดาบุตรของพระเจ้า [มาลาคี 3:17] จากคริสตจักรทั้งปวง และจากแทบทุกฐานะและสภาพแห่งชีวิต ผู้ซึ่งได้รับความเชื่อเรื่องการเสด็จมา และถูกเห็นว่ายืนหยัดอย่างกล้าหาญในตำแหน่งหน้าที่ต่าง ๆ ของตน ในพระราชกิจอันศักดิ์สิทธิ์แห่งความจริง ขณะที่เคลื่อนไปในระเบียบนี้ แต่ละคนเอาใจใส่ต่อหน้าที่ของตนเอง และดำเนินอย่างถ่อมใจต่อพระพักตร์พระเจ้า ‘พวกเขาสะท้อนแสงสว่างและพระสิริ’ ไปสู่โลก อย่างที่มีสิ่งใดเทียบได้ก็แต่คริสตจักรในสมัยอัครทูตเท่านั้น ชาวสาร [วิวรณ์ 14:6,7] ดำเนินไปราวกับอยู่บนปีกแห่งสายลม และคำเชิญว่า ‘มาเกิด เพราะบัดนี้สิ่งสารพัดพร้อมแล้ว’ [ลูกา 14:17] ก็แพร่กระจายออกไปด้วยฤทธิ์เดชและเกิดผล.”

“4. ‘ประชาชนเริ่มทยอยกันเข้ามา ในระยะแรกมีจำนวนน้อย แต่เพิ่มขึ้นเป็นฝูงชน.’ เมื่อหลักคำสอนเรื่องการเสด็จมาถึงถูกประกาศเป็นครั้งแรกโดยบราเดอร์มิลเลอร์ และผู้อื่นอีกเพียงไม่กี่คน หลักคำสอนนั้นแทบไม่ก่อให้เกิดผลนัก และมีเพียงน้อยคนยิ่งที่ถูกปลุกให้ตื่นขึ้นโดยหลักคำสอนนั้น; แต่ตั้งแต่ปี 1840 ถึง 1844 ไม่ว่าที่ใดมีการประกาศหลักคำสอนนั้น ชุมชนทั้งมวลก็ถูกปลุกเร้าขึ้น”

“5. เมื่อทูตสวรรค์ผู้บิน [Revelation 14:6-7] เริ่มต้นประกาศข่าวประเสริฐนิรันดร์เป็นครั้งแรกว่า ‘จงเกรงกลัวพระเจ้า และถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว’ หลายคนได้ให้ร้องด้วยความยินดีเมื่อมองไปยังการเสด็จมาของพระเยซู และการฟื้นคืนสภาพ ซึ่งภายหลังได้คัดค้าน เยาะเย้ย และถากถางความจริงที่ก่อนหน้านี้เพียงเล็กน้อยยังคงทำให้พวกเขาเปี่ยมด้วยความยินดีอยู่ พวกเขาได้ทำให้บรรดาอัญมณีกระจัดกระจายและแตกแยก สิ่งนี้นำเรามาถึงฤดูใบไม้ร่วงแห่งปี 1844 เมื่อช่วงเวลาแห่งการกระจัดกระจายได้เริ่มต้นขึ้น”

“จงจำไว้ว่า ผู้ที่ครั้งหนึ่งเคย ‘ให้ร้องด้วยความยินดี’ นั้นเองเป็นผู้ที่ก่อความเดือดร้อนและทำให้อัญมณีกระจัดกระจายไป และนับตั้งแต่ปี 1844 เป็นต้นมา ก็ไม่มีผู้ใดทำให้ฝูงแกะกระจัดกระจายและชักนำพวกเขาให้หลงไปได้อย่างได้ผลเท่ากับบรรดาผู้ที่ครั้งหนึ่งเคยประกาศความจริงและชื่นชมยินดีในความจริงนั้น แต่ภายหลังกลับปฏิเสธพระราชกิจของพระเจ้า และการสำเร็จของคำพยากรณ์ในการดำเนินชีวิตแห่งการเสด็จมาครั้งก่อนของเรา”

“6. ‘อัญมณีปลอมและเหรียญษาปณ์เทียม’ ที่ถูกกระจัดกระจายอยู่ท่ามกลางของแท่นั้น เป็นภาพแทนของผู้กลับใจเชื่อเทียมเท็จ หรือ ‘บุตรต่างด้าว’ [Hosea 5:7] อย่างชัดเจน นับตั้งแต่ประตูได้ถูกปิดลงในปี 1844.

“7. ‘ฝุ่นและเศษใส่มั้ หวายและขยะสารพัดชนิด’ เป็นสัญลักษณ์แทนความผิดพลาดนานัปการและมากมาย ซึ่งได้ถูกนำเข้ามาท่ามกลางผู้เชื่อในการเสด็จมาครั้งที่สอง นับตั้งแต่ฤดูใบไม้ร่วงของปี 1844 ณ ที่นี้ ชาวพระเจ้าจะกล่าวถึงบางประการของสิ่งเหล่านั้น”

“1. จุดยืนที่ ‘ผู้เลี้ยง’ บางคนได้ถือเอาอย่างवादิตันที่ภายหลังจากการประกาศเสียงร้องเพียงคืน คือการกล่าวว่า ฤทธิ์อำนาจอันแรงขริมหทำให้ใจอ่อนละลายของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งมาพร้อมกับขบวนการเดือนที่เจ็ดนั้น เป็นเพียงอิทธิพลแบบสะกดจิต George Storrs เป็นคนหนึ่ง ในพวกแรกที่ถือจุดยืนเช่นนี้ ฎงานเขียนของเขาในช่วงปลายปี 1844 ในหนังสือ Midnight-Cry ซึ่งขณะนั้นตีพิมพ์อยู่ในนครนิวยอร์ก J. V. Himes ในการประชุมที่ Albany Conference ในฤดูใบไม้ผลิ ค.ศ. 1845 กล่าวว่า ขบวนการเดือนที่เจ็ดก่อให้เกิดการสะกดจิตลึกเจ็ดฟุต เรื่องนี้ชาวพระเจ้าได้รับการบอกเล่าจากผู้หนึ่งซึ่งอยู่ในเหตุการณ์และได้ยินคำกล่าวนั้นด้วยตนเอง คนอื่น ๆ

ที่ได้มีส่วนอย่างแข็งขันในเสียงร้องเตือนที่เจ็ด ภายหลังจากกลับประกาศว่าขบวนการนั้นเป็นงานของมาร การยกงานของพระคริสต์และพระวิญญาณบริสุทธิ์ไปให้แก่มารนั้น ในสมัยพระเจ้าช่วยให้รอดของเราเป็นการหมิ่นประมาทพระเจ้า และบัดนี้ก็ยังคงเป็นการหมิ่นประมาทพระเจ้าอยู่เช่นเดิม 2. การทดลองกำหนดเวลาแน่นอนอันมากมาย เนื่องจาก 2300 วันสิ้นสุดลงในปี 1844 จึงมีการกำหนดเวลาไว้หลายครั้งโดยบุคคลต่าง ๆ สำหรับการสิ้นสุดของช่วงเวลานั้น ในการกระทำเช่นนี้ พวกเขาได้รื้อถอน 'หลักเขต' และได้ทอดเงามืดกับความสงสัยคลุมเหนือขบวนการเสด็จมาทั้งหมด 3. ลัทธิทรงวิญญาณพร้อมด้วยมโนคติเพื่อฝันและความเลเยียดทั้งปวง อุบายของมารข้อนี้ ซึ่งได้ก่อผลแห่งความตายอย่างน่าสะพรึงกลัวนั้น ถูกพรรณนาไว้อย่างเหมาะสมยิ่งว่าเป็น 'ซึบ' และ 'ขยะสารพัดชนิด' หลายคนในบรรดาผู้ที่ตีพิมพ์ของลัทธิทรงวิญญาณเข้าไปนั้น ได้ยอมรับความจริงแห่งประสบการณ์การเสด็จมาของเราในอดีต และจากข้อเท็จจริงนี้เอง หลายคนจึงถูกท ำให้เชื่อว่าลัทธิทรงวิญญาณเป็นผลตามธรรมชาติของการเชื่อว่าพระเจ้าทรงนำขบวนการเสด็จมาอันยิ่งใหญ ในปี 1843 และ 1844 เปโตร เมื่อกล่าวถึงคนเหล่านั้นที่จะ 'แอบนำลัทธินอกรีตอันนำไปสู่ความพินาศเข้ามา แม้ถึงกับปฏิเสธองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาไว้' ก็กล่าวว่า 'เพราะคนเหล่านั้น หนทางแห่งความจริงจะถูกกล่าวร้าย' 4. S. S. Snow ที่อ้างตนว่าเป็น 'เอเลียห์ผู้พยากรณ์' ชายผู้นี้ในการดำเนินไปอันประหลาดและคลุมคลั่งของตน ก็ได้แสดงบทบาทของตนในงานแห่งความตายนี้เช่นกัน และแนวทางของเขามีแนวโน้มที่จะทำให้จุดยืนอันแท้จริงของวิสุทธิชนผู้คอยอยู่นั้นเสื่อมเสียในสายตาของจิตใจซื่อสัตย์หลายดวง"

"ในบัญชีแห่งความผิดพลาดนี้ ข้าพเจ้าอาจเพิ่มเติมได้อีกมาก เช่น เรื่อง 'หนึ่งพันปี' ในวิวรณ์ 20:4, 7 ว่าได้เกิดขึ้นแล้วในอดีต, เรื่องคน 144,000 ในวิวรณ์ 7:4; 14:1, เรื่องบรรดาผู้ที่ 'เป็นขึ้นมาและออกมาจากอุโมงค์ฝังศพ' ภายหลังจากการเป็นขึ้นจากความตายของพระคริสต์, หลักคำสอนที่ว่าไม่ต้องทำงาน, หลักคำสอนเรื่องการทำลายทารก, เป็นต้น เป็นต้น ความผิดพลาดเหล่านี้ได้ถูกเผยแพร่อย่างขยันขันแข็งและเร้าต่อฝูงชนผู้เฝ้าคอย จนกระทั่งในเวลาที่ยบราเดอร์มิลเลอร์ได้ความฝันนั้น อัญมณีแท้ก็ 'ถูกกันออกไปจากสายตา' และถ้อยคำของผู้เผยพระวจนะก็ใช้ได้ตรงกับกรณีนั้น—'และการพิพากษาถูกผลักกลับไป และความยุติธรรมยืนอยู่ไกลออกไป' เป็นต้น เป็นต้น ดู อีสยาห์ 56:14."

"ในเวลานั้น

ไม่มีสิ่งพิมพ์ของแอดเวนต์ฉบับใดในแผ่นดินที่ยืนหยัดสนับสนุนกิจแห่งสัจธรรมสำหรับปัจจุบันอยู่เลย 'Day-Dawn' เป็นฉบับสุดท้ายที่ปกป้องจุดยืนอันถูกต้องของผู้น้อย;

แต่ฉบับนั้นก็สิ้นไปหลายเดือนก่อนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาจะประทานความฝันนี้แก่บราเดอร์มิลเลอร์; และในการตีพิมพ์ออกสุดท้ายก่อนดับสิ้นนั้น

ได้ชี้บรรดาวิสุทธิชนผู้เหน็ดเหนื่อยและทอดถอนใจให้มองไปยังปี 1877

ซึ่งในเวลานั้นยังอยู่ห่างออกไปอีกสามสิบปี ว่าเป็นเวลาที่พวกเขาจะได้รับการปลดปล่อยครั้งสุดท้ายของตน อนิจจา! อนิจจา! ไม่น่าแปลกเลยที่ยบราเดอร์มิลเลอร์ในความฝันของท่าน 'นั่งลงและร้องไห้' เพราะสภาพอันน่าเศร้านี้"

"8. หีบนี้เป็นสัญลักษณ์แห่งความจริงว่าด้วยการเสด็จมาซึ่งบราเดอร์มิลเลอร์ได้ประกาศแก่ชาวโลก ดังที่ได้กำหนดไว้ในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน มัทธิว 25:1-11 ประการแรก คือเรื่องเวลา ค.ศ. 1843 ประการที่สอง คือช่วงเวลาที่เราจะ ประการที่สาม คือเสียงร้องยามเที่ยงคืน ในเดือนที่เจ็ด ค.ศ. 1844 และประการที่สี่ คือประตูที่ปิดแล้ว ไม่มีผู้ใดซึ่งได้อ่านเอกสารว่าด้วยการเสด็จมาครั้งที่สองนับแต่ ค.ศ. 1843 เป็นต้นมา

จะปฏิเสธได้ว่าบราเดอร์มิลเลอร์ได้ยืนยันหลักสำคัญทั้งสี่ประการนี้ในประวัติศาสตร์แห่งการเสด็จมา ระบบความจริงอันสอดคล้องกลมกลืนนี้ หรือ 'หีบ' นี้ ได้ถูกฉีกออกเป็นชิ้น ๆ

และกระจัดกระจายอยู่ท่ามกลางกองขยะ โดยผู้ที่ได้ปฏิเสธประสบการณ์ของตนเอง และได้ปฏิเสธความจริงเหล่านั้นเองซึ่งพวกเขาได้ร่วมกับบราเดอร์มิลเลอร์ประกาศแก่ชาวโลกอย่างไม่ครั้นคร้าม”

“9. ชายผู้ถือ ‘แปรงขัดฟัน’ เป็นสัญลักษณ์ของแสงสว่างอันแจ่มชัดแห่งสัจธรรมปัจจุบัน ดั่งที่ได้ถูกนำมาให้เห็นโดยข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม [วิวรณ์ 14:9–12] ซึ่งบัดนี้กำลังชำระความผิดพลาดต่าง ๆ ออกจากคนที่เหลืออยู่ งานแห่งสัจธรรมปัจจุบันเริ่มฟื้นคืนขึ้นในฤดูใบไม้ผลิ ค.ศ. 1848 และได้เพิ่มสูงขึ้นและทวีผละกำลังนับแต่นั้นมาจนถึงปัจจุบัน ‘แปรงขัดฟัน’ ได้เคลื่อนไปแล้ว และความผิดพลาดต่าง ๆ ก็ได้ผานพ้นไปต่อหน้าแสงสว่างอันแจ่มชัดของสัจธรรม และอัญมณีล้ำค่าบางเม็ด ซึ่งเมื่อไม่นานมานี้ยังถูกปกคลุมและบดบังจากสายตาโดยความมืดและความผิดพลาด บัดนี้ก็ต้องอยู่ในแสงสว่างอันแจ่มชัดแห่งสัจธรรมปัจจุบัน”

“งานแห่งการนำอัญมณีออกมาและการชำระล้างความผิดพลาดนี้ กำลังเพิ่มพูนขึ้นอย่างรวดเร็ว และถูกกำหนดไว้ให้ดำเนินต่อไปด้วยฤทธิ์อำนาจที่ทวีขึ้น จนกว่าวิสุทธิชนทั้งปวงจะถูกค้นหาค้นหาออกมาและได้รับตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ จงเปรียบเทียบสิ่งนี้กับเอเสเคียลบทที่สามสิบสี่ แล้วท่านจะเห็นว่าพระเจ้าได้ทรงสัญญาว่าจะทรงรวบรวมฝูงแกะของพระองค์ที่ได้กระจัดกระจายไปในวันอันมืดมนและมีเมฆครึ้มนี้ ตั้งแต่ปี 1844 ก่อนที่พระเยซูจะเสด็จมา ‘ฝูงน้อย’ จะถูกรวบรวมเข้าสู่ ‘เอกภาพแห่งความเชื่อ’ ขณะนี้พระเจ้ากำลังทรงชำระ ‘ชนชาติพิเศษสำหรับพระองค์เอง ผู้มีใจแรงกล้าในการกระทำความดี’ และเมื่อพระองค์เสด็จมา พระองค์จะทรงพบว่า ‘คริสตจักรของพระองค์’ ไม่มีมลทิน หรือรอยย่น หรือสิ่งใด ๆ เช่นนั้น ‘พลัวผิดอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ และพระองค์จะทรงชำระลานนาวดของพระองค์อย่างทั่วถ้วน และจะทรงรวบรวมข้าวสาลีของพระองค์ไว้ในยุ้งฉาง เป็นต้น’ มัทธิว 3:12”

“10. ‘หีบ’ ใบที่สองซึ่ง ‘ใหญ่กว่าและงดงามยิ่งกว่าหีบแรกมาก’ อันเป็นที่รวบรวม ‘อัญมณี’ ‘เพชร’ และเหรียญซึ่งกระจัดกระจายอยู่นั้น เป็นสัญลักษณ์ของขอบเขตอันกว้างขวางแห่งความจริงปัจจุบันที่มีชีวิต ซึ่งฝูงแกะที่กระจัดกระจายจะถูกรวบรวมเข้าสู่ที่นั้น คือ 144,000 คน ทั้งหมดล้วนมีตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ ไม่แม้แต่เพชรล้ำค่าเม็ดเดียวจะถูกปล่อยทิ้งไว้ในความมืด แม้ว่าบางเม็ดจะไม่ใหญ่ไปกว่าปลายเข็มหมุด ก็จะไม่ถูกมองข้ามและถูกละไว้ในวันนี้ เมื่อพระเจ้ากำลังทรงรวบรวมอัญมณีของพระองค์ [Malachi 3:16–18] พระองค์ทรงสามารถส่งทูตสวรรค์ของพระองค์ไปและเร่งพวกเขาให้ออกมาได้ ดั่งที่พระองค์ทรงนำโล่ออกจากเมืองโสโดม ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงกระทำพระราชกิจให้เสร็จโดยเร็วบนแผ่นดินโลก’ ‘พระองค์จะทรงกระทำให้สิ้นลงด้วยความชอบธรรม’ ดู Romans 9:28” James White, Footnotes to Brother Miller’s Dream.